

شنبه ۱۷ آبان ۱۳۹۹ • ۲۱ ربیع الاول ۱۴۴۲ • ۷ نوامبر ۲۰۲۰

اخبار

گل های پنالتی رونالدو بیشتر است یا مسی؟

لیونل مسی و کریستیانو رونالدو، آمار فوق العاده ای را در گلزنی به خاطر تواناهایی شان بر جای گذاشته اند. بخش قابل توجهی از گل های ستاره آرژانتینی و پرتغالی از فاصله یازده متری به دست آمده است. هر دو بازیکن پنالتی زن نخست تیمشان به حساب می آیند و به همین خاطر می توانند گل های زیادی از این طریق به ثمر برسانند.

تمام ضربات پنالتی

اگر بازی های رسمی در نظر گرفته شود رونالدو بالاتر از مهاجم بارسلونا قرار دارد. ستاره پرتغالی ۱۳۰ گل را از فاصله یازده متری به ثمر رسانده و در این زمینه نسبت به مسی هم قابل اعتمادتر است. ۸۴.۴ درصد از ۱۵۴ ضربه مهاجم یوونتوس به گل تبدیل شده است. از طرفی ستاره آرژانتینی ۹۵ گلش با پنالتی بوده است یعنی ۳۵ گل کمتر نسبت به رونالدو. مسی تاکنون ۱۱۶ ضربه زده که ۸۱.۹ درصدشان از خط دروازه ها عبور کرده است. او همچنین توانسته ۱۳ پنالتی پیاپی را به گل تبدیل کند.

باشگاه‌ها

رونالدو از لحاظ باشگاهی هم برتری قابل توجهی نسبت به کاپیتان بارسا دارد. او با پیراهن منچستریونایتد، رئال مادرید و یوونتوس ۱۱۹ گل را از طریق پنالتی به ثمر رسانده است (با اسپورتینگ لیسبون گلر از فاصله یازده متری زده است). ستاره پرتغالی میانگین ۸۶.۹ درصد گلزنی را پس از ۱۳۷ ضربه به ثبت رساند. تنها ۷۹ گل از ۶۳۸ گل مسی با پیراهن تیم کاتالانی از روی ضربات پنالتی بوده است. او با زدن ۹۸ ضربه میانگین ۸۰.۶ درصد گلزنی را به ثبت رساند.

تیم ملی

در بازی های ملی مسی بالاتر از رونالدو قرار دارد. مهاجم البی لسنس ۱۶ گل خود را با پنالتی به ثمر رسانده است (۷۹ گل ملی) و تنها دو ضربه را نتوانسته به گل تبدیل کند. میانگین گلزنی اش ۸۸.۹ درصد است. از طرفی مهاجم پرتغالی یازده گل برای تیم ملی به ثمر رسانده است. او برای این ثبت این آمار به ۱۷ ضربه نیاز داشت و میانگین ۶۴.۷ درصد را به خود اختصاص داد.

دوران حضور رونالدو در رئال مادرید

رونالدو زمانی که رئال مادرید را ترک کرد ۷۹ گلش از طریق پنالتی به ثمر رسیده بود یعنی ۱۷.۵۵ درصد از تمام گل هایش با سفیدپوشان. در این مدت بازیکن آرژانتینی توانست ۵۶ گل را از فاصله یازده متری برای بارسا به ثمر برساند. ۱۱.۸۶ درصد از ۴۷۲ گلش با ضربه پنالتی وارد دروازه حریفان شد. در این مدت مسی ۱۷ پنالتی را از دست داد و رونالدو ۱۳ ضربه را نتوانست به گل تبدیل کند. باید یاد آوری کرد رونالدو در فصل ۲۰۰۹-۱۰ با مادرید قرارداد امضا کرد و ۱۸-۲۰۱۷ آخرین فصل حضورش در تیم اسپانیایی بود.

ایموبیل با تست کروانی مثبت مقابل یووه؟

برای دومین هفته متوالی اتحادیه فوتبال اروپا (یوفا) با تست‌های کرونایی که از بازیکنان حاضر در رقابت‌های لیگ قهرمانان اروپا می‌گیرد، جنجال‌ساز شد. این اتفاق روز شنبه با اعلام مثبت شدن تست سه تن از بازیکنان تیم فوتبال لاتزیو در آستانه مصاف با تیم زیت سن‌پترزبورگ روسیه (دیداری که شب گذشته برگزار شد) رخ داد و نماینده ایتالیا سه بازیکن خود از جمله بهترین گلزنش چیرو ایموبیله را از دست داد. اکنون اما سایت توتومرکاتوبو ایتالیا مدعی شده است که ایموبیله بدون توجه به نتیجه تست یوفا، می‌تواند در بازی هفته آینده تیش در سری A مقابل یوونتوس به میدان برود هرچند او قرار است روز قبل از بازی دوباره تست بدهد.

طبق گزارش توتومرکاتوبو، تفاوت در پروتکل‌های یوفا و سازمان لیگ ایتالیا ممکن است به ایموبیله اجازه دهد که تیمش را در سری A همراهی کند. لاتیویایی‌ها اما براین باور هستند که نتیجه تست یوفا هم اشتباه بوده است چرا که او یکشنبه هفته جاری در سری A مقابل تورین بازی کرده بود. استناد آنها هم به نتایج تست کرونای بازیکنان‌شان در آزمایشگاه اولیو است که اعلام کرده بود هیچ یک از بازیکنان لاتزیو در روز حضورشان در شهر تورین به کرونا مبتلا نبودهند.

گویا تست‌های کرونایی که یوفا از بازیکنان حاضر در رقابت‌های اروپایی می‌گیرد بسیار دقیق‌تر و محتاطانه‌تر است و در مورد ایموبیله هم مثبت شدن ژن N در تست PCR سبب شده است که یوفا این بازیکن ایتالیایی را از بازی مقابل زیت محروم کند. با این حال لاتزیویی‌ها همچنان معتقد هستند که ایموبیله کرونای ندارند و به همین دلیل هم آنها قصد دارند فردا (جمعه) از تمامی بازیکنان خود تست بگیرند و طبق آخرین گزارش‌ها احتمال حضور ایموبیله در بازی مقابل یوونتوس هم بسیار زیاد است.

در همین حال کلدیو لوتیتو، رئیس باشگاه لاتزیو در مصاحبه اخیرش احتمال تنظیم یک شکایت از یوفا را رد نکرده است. باشگاه تورینو نیز که نگران است مبادا سه بازیکن لاتزیو با وجود ابتلا به کرونا مقابل این این تیم بازی کرده باشند، با ارسال نامه‌ای به فدراسیون فوتبال ایتالیا خواهان توضیح و شفاف‌سازی درباره این مسئله شده است.

یوفا هفته گذشته نیز اشرف حکیمی مدافع تیم فوتبال اینتر را به دلیل مثبت شدن تست کرونای و از بازی این تیم مقابل شاختار دونتسک محروم کرد اما پس از انجام تست دوباره در ایتالیا مشخص شد که او کرونا نداشته است.

دشواری دروازه بان شماره ۲ لیورپول بود

ملود در طول اولین هفته وقفه دیدارهای ملی خلوت بود. با توجه به این که تعداد زیادی از بازیکنان لیورپول به اردوی تیم‌های ملی‌شان رفته بودند و تی‌اگو آلکنانرا و سادیو مانه پس از مثبت شدن تست کرونا، خودشان را قرنطینه کرده بودند، افراد زیادی در زمین تمرین حضور نداشتند. اما بازگشت به زمین چمن بلافاصله پس از شکست شوکه کننده ۲- ۷ برابر استون ویلا که بدترین شکست تاریخ باشگاه پس از ۵۷ سال بود اتفاقی کلیدی به حساب می‌آمد. زمان کوتاهی برای آنالیز تصاویر بازی در ویلا پارک سپری شد. بقیه جلسه با جان آختربرگ، مربی دروازه‌بان‌ها، به جای نگاه به گذشته، به فکر کردن درباره آینده گذشت.

پاسخ آدریان به حجم عظیم اتفاقاتی که پس از اشتباه زودهنگام او که زمینه ساز نمایشی فاجعه‌بار بود، این بود که تلاشش در ملود را دو برابر کند تا مطمئن باشد که در شرایط خوبی- از نظر فیزیکی و ذهنی- برای دربی مرسی ساید در گودیسون پارک قرار بگیرد.

علیرغم شایعاتی که از احتمال پیوستن جک باتلند از استوک سیتی و بن فاستر از وانفورد را به لیورپول خبر می‌داد، باشگاه هیچ علاقه‌ای به جذب دروازه‌بان در بازار نقل و انتقالات انگلیس نداشت. کلوپ و مایکل ادواردز، مدیر ورزشی باشگاه، واکنش عجولانه و بدون تفکری نشان نمی‌دهند. آنها تصمیم گرفتند در طول تابستان اعتمادشان به آدریان به عنوان جانشین الیسون را حفظ کنند و این تصمیم پس از اتفاقاتی که در ویلا پارک رخ داد، متزلزل نند.

در داخل تیم هیچکس انگشت اتهام را به سمت بازیکن اسپانیایی نگرفت و تمام بازیکنان کلوپ خودشان را در این شکست جمعی مقصر و شریک می‌دانستند. با توجه به این که انتظار می‌رفت مصدومیت الیسون از ناحیه کتف تا اواسط ماه نوامبر طول بکشد، آدریان بار دیگر در مرکز توجه قرار گرفت و این در حالی بود که لیورپول به دنبال دفاع از عنوان قهرمانی در لیگ برتر و همچنین کسب دوباره جام قهرمانی لیگ قهرمانان اروپا بود. این اتفاق همچنین بحث پیرامون اختلاف فنی زیاد بین الیسون و جانشینش را بار دیگر بر سر زبان‌ها انداخت.

پاس اشتباه آدریان که منجر به گل اولی وانکیز و پیش افتادن استون ویلا شد، پنجمین اشتباه منجر به گل او در ۲۱ دیداری بود که در تمامی رقابت‌ها برای لیورپول انجام داده است. بنا به آمار اعلام شده از سوی Opta، این تعداد اشتباه از سوی الیسون در ۹۲ بازی برای باشگاه رخ داده است.

کریس کرکلند، بازیکن سابق لیورپول، به انتلتیک می‌گوید: “دروازه‌بان ذخیره بودن سخت است؛ این شبیه پست‌های دیگر نیست. ماه‌ها بدون بازی در هیجان و فشار لیگ برتر می‌گذرد اما انتظار می‌رود که آماده باشید تا زمانی که لازم بود به زمین بروید. دروازه‌بان شماره ۲ شاید سخت‌تر از هر کس دیگری در تیم تمرین کنند اما به دست آوردن موقعیت بازی بسیار دشوار است. من برای آدریان ناراحت هستم چون، بله، او روی گل اول مقصر بود اما شانسی روی سایر گل‌ها نداشت. بعضی انتقادات بی‌مورد است. بزرگترین مشکل برای هر کسی که وارد این تیم لیورپول شود این است که باید جای خالی بهترین دروازه‌بان جهان را پر کند. چطور می‌توان به استانداردهای او رسید؟ داشتن دروازه‌بان دیگری نزدیک به سطح الیسون غیرممکن است.”

وقتی کرکلند در سال ۲۰۰۱ با قراردادی به ارزش ۶ میلیون پوند از کانترری سیتی به لیورپول آمد، شرایط پست دروازه بانی تیم کاملاً متفاوت بود. او تنها ۲۰ سال داشت و همزمان با یرزی دودک به این تیم پیوست. دروازه‌بان لهستانی در ابتدا همیشه گزینه اول بود اما کرکلند همیشه امیدی جدی داشت که بتواند پیراهن شماره یک را از چنگ او درآورد و پیش از این که دچار مصدومیت شود، به این خواسته خود نیز رسید. او در طول ۴ فصل، ۴۵ بازی انجام داد و در ۷۶ بازی نیز به عنوان بازیکن ذخیره روی نیمکت نشست. کرکلند باور دارد این واقعیت که الیسون در چنین سطح بالایی قرار گرفته و تنها ۲۸ سال دارد احتمال جذب یک دروازه‌بان خوب دیگر در سال‌های پیش رو را کاهش می‌دهد.

او می‌گوید: “بله، این تا حد زیادی افراد را منصرف می‌کند. بیشتر دروازه‌بان‌هایی که به عنوان جانشین وارد تیم می‌شوند، دوست دارند باور کنند که واقعا می‌توانند برای جایگاه اول رقابت کنند. اگر هرس با هر حسی می‌داند که نمی‌تواند الیسون را کنار بزند. او می‌تواند تا ۱۰ سال آینده دروازه‌بان

اول لیورپول باشد. شما می‌دانید که تنها در صورتی می‌توانید بازی کنید که او مصدوم یا محروم شود چون ثبات بسیاری دارد. بنابراین اگر کسی را بخواهید که با تجربه باشد اما سن زیادی نیز نداشته باشد، گزینه‌ها محدود هستند.”

تونی وارنر همه چیز را درباره زندگی یک بازیکن ذخیره می‌داند. او هرگز در هیچ دیداری لباس تیم اول لیورپول را بر تن نکرد- علیرغم آن که در فاصله ژانویه ۱۹۹۵ تا اکتبر ۱۹۹۸ بود که ۱۲۱ بار روی نیمکت لیورپول حضور داشت. هم تیمی‌هایش به او لقب “پاداش” داده بودند که به شوخی اشاره به این موضوع داشت که او می‌شنیدند و نگاه می‌کند در حالی که آنها به زمین می‌روند و پول اضافه را برای پیروزی‌ها کسب می‌کنند که شامل دستمزد او نیز می‌شود.

وارنر به انتلتیک می‌گوید: “پر کردن این پست سخت است چون تنها به توانایی بستگی ندارد بلکه به یافتن شخصیت مناسب نیز مربوط است. شما به کسی نیاز دارید که حاضر به قبول این واقعیت باشد که بیشتر زمان‌ها بازی نخواهد کرد. بخش مهم کار این است که به سختی تمرین کند و قدرت و مهارت شماره یک را بالا نگه دارد. در سال‌های اول حضورم در لیورپول همه چیز جدید و هیجان انگیز بود. انتظار نداشتم به دیوید جیمز ترجیح داده شوم که در آن زمان از گزینه‌های تیم ملی انگلیس بود. از نشستن روی نیمکت و تجربه همه چیزهایی که با عضویت در فوتبال سطح بالا می‌توان به دست آورد، خوشحال بودم. اما وقتی سال‌ها گذشت ناامید شدم. می‌خواستیم بازی کنیم و در نهایت به میاول رقتم. من از آن دست مواردی بودم که باشگاه‌های بزرگ از بازیکنی جوان روی نیمکت استفاده می‌کنند اما امروزه آنها فردی با تجربه زیاد می‌خواهند. در فوتبال مدرن همه چیز به رقابت داشتن در هر پست و هر بخش مربوط است.

دروازه‌بان‌های مختلف با چیزهای متفاوتی انگیزه می‌گیرند. این بستگی دارد که در چه سطحی از زندگی حرفه‌ای قرار دارید. اما اگر دستمزدتان دو برابر یا سه برابر شود، پذیرش چشم انداز عدم حضور ملاوم در میدان بسیار آسان‌تر است.”

وقتی لیورپول سایمون مینیوله را با رقم ۶.۴ میلیون پوند در فاصله کمتر از یک هفته به آغاز فصل جدید لیگ برتر در اگوست ۲۰۱۹ فروخت، گزینه‌های محدودی داشت. مینیوله در مسیر رسیدن باشگاه به قهرمانی لیگ قهرمانان اروپا شماره دو کاملی بود. یک بازیکن حرفه‌ای و با ثبات که همیشه تیم را به خود ترجیح می‌داد و هر روز به درخشش الیسون کمک می‌کرد. او در کوتاه مدت می‌توانست جانشینی بازیکن برزیلی را ببذرد که از او به عنوان “دروازه‌بان کامل” یاد می‌کرد. این در تضاد کامل با ناراحتی او وقتی که جایگاهش را به لوریوس کاریوس واگذار کرد، بود؛ پیش از اینکه که کلوپ برای خرید الیسون، ۶۵ میلیون پوند هزینه کند.

با این حال مینیوله در ۳۱ سالگی مشتاق جدایی از این تیم برای حضور در ترکیب ثابت تیمی بود چرا که برای ۱۸ ماه در لیگ برتر به میدان نرفته بود. او نمی‌توانست با یک فصل نیمکت‌نیمکت‌نشینی دیگر روبرو شود و لیورپول او را به خواسته‌اش رساند.

الکس مک کارتی از ساوتهمپتون یکی از گزینه‌های جانشینی بود اما تصمیم گرفت که از رقابت با انگوس گان در “سنت مری” بپزدازد تا این که جانشین الیسون شود. په‌په ربنای کهنه مدیران آنفیلد احساس کردند به گزینه جوان‌تری نیاز دارند. در عوض لیورپول به دنبال آدریان رقت کس پس از جدایی از وستهام بازیکن آزاد بود. او تجربه خوبی در لیگ داشت و با خوشحالی جایگاهش روی نیمکت را پذیرفت.

او چند روز پیش از آن در خانه‌اش در سویل به تنهایی تمرین می‌کرد و در حال بررسی پیشنهاد پیوستن به باشگاه اسپانیایی رئال وایادولید بود. با توجه به گذر زمان و کمبود منابع مالی آدریان بهترین گزینه بود. آختربرگ توصیه‌های درخشانی از کریس وودز و مارتین مارجستون، مربیان دروازه‌بانی سابق وستهام، دریافت کرد.

بخشی از مسئله برای لیورپول این بود که آنها چند بار از آدریان استفاده خواهند کرد. وقتی او قراردادی دو ساله با گزینه اضافه کردن یک سال دیگر را به امضا رساند، مبلغ آن نشان می‌داد که او در جام‌های داخلی فرصت بازی خواهد داشت. الیسون در طول فصل اول حضورش در لیورپول همواره در هر دو رقابت لیگ برتر و لیگ قهرمانان حاضر بود. او پیش از حضورش در انگلیس، تنها یک بازی فصل ۱۸- ۲۰۱۷ برای رم را از دست داده بود.

اما از اگوست ۲۰۱۹ مجموعاً ۱۴ بازی را در لیگ برتر و رقابت اروپایی از دست داد- آماری که در ماه‌های پیش رو افزایش می‌یافت. پارکی ماهیچه باعث شد الیسون در پاییز سال گذشته ۱۰ هفته از میادین دور باشد و پس از آن به دلیل دریاقت کارت قرمز برابر برایتون یک هفته دیگر نیز غایب بود. پس از آن مشکل مفصل ران در اوایل مارس بار دیگر او را از ترکیب دور کرد. اگر قرنطینه و تعطیلی مسابقات رخ نمی‌داد، ممکن بود بازی‌های بیشتری را از دست بدهد.

فصل اول آدریان در لیورپول پر از فراز و نشیب مثال زدنی بود. هیچ مقدمه آرام و خوبی وجود نداشت چرا که او چهار روز پس از پیوستن به این تیم مستقیماً وارد مسابقات شده و برابر نورویج سیتی قرار گرفت. او در ضربات پنالتی سوپرکاپ اروپا در استانبول، ستاره لیورپول بود و پس از پیچ خوردن مچ پایش در جریان شادی و جشن پس از قهرمانی در حالی که جام را در آغوش گرفته بود روی زمین خوابید.

برخی منفی بافی‌های پیرامون آدریان غیرمنصفانه است. الیسون پیش از دیدار برابر استون ویلا در هر ۱۱ دیداری که او در دروازه قرار داشت، به پیروزی رسیده بود. مهاری که برابر دریس مرتنز در دیدار با ناپولی در مرحله گروهی لیگ قهرمانان داشت، در کلاس جهانی بود. او همچنین در پیروزی برابر اورتون در جام حذفی نیز عالی کار کرد.

برخی منفی بافی‌های پیرامون آدریان شکست درناک برابر انتلتیکو مادرید در یک هشتم لیگ قهرمانان پس از دفع توپ وحشتناک او و ضربه مارکوس یورتنه در یک تیم به او کمک کرد گفت: “ما حتی یک ثانیه هم او را مقصر نمی‌دانیم.” سرمربی تیم تمام درخواست‌ها پیرامون بهتر کردن شرایط دروازه‌بان ذخیره خود در این تابستان را رد کرد. او احساس می‌کرد که عملکرد خوب آدریان بسیار بهتر از عملکرد بدش بوده است.

کاریوس پس از دو سال حضور در بشیکتاش برای پیش فصل بازگشت اما نتوانست خودش را به برنامه‌های کلوپ تحمیل کند. او پایین‌تر از آدریان به حساب می‌آمد و به صورت قرضی به یونینو برلین رفت. کیچمن کلپر، محصول موفق آکادمی، پس از الیسون و آدریان دروازه‌بان سوم تیم است. منچسترسیتی زک استفن را در این تابستان به عنوان دروازه‌بان دوم جذب کرد و نتانهام نیز جو هارت را برای جانشینی هوگو لوریس به خدمت گرفت. چلسی که تلاش‌تان ادامه دهد و تمرکزتان را حفظ دیده بود تصمیم گرفت با پرداخت ۲۲ میلیون پوند ادوارد مندی را از زن به استمفوردبریج منتقل کند. منچستریونایتد حقوق هفتگی ۶۰۰ هزار پوندی به داوید دخیا، دین هندرسون، سرجیو رومرو و لی گرانت پرداخت می‌کند. هزینه لیورپول به شکل قابل توجهی منطقی‌تر است. آیا آنها باید شرایطشان را تقویت می‌کردند؟ آیا توجه این تیم صلاح و مانه هم گل زدن تا بورگ کلوپ یک شب بی‌نقص را پشت سر بگذارند اما این هفته در زمین منچسترسیتی بازی دارند و مربی آلمانی باید تصمیم بزرگی بگیرد. پیتر کراوچ که کنار اوون نشسته بود، گفت: «گر الان جای فریمینو بودم، نگران می‌شدم.» حق با او است، هرچه بازیکن برزیلی در این فصل افت کرده- تنها یک گل زده- ژوتا اون گرفته. کلوپ بعد از مسابقه به دنبال مقایسه نبود. او گفت: “دوآجا گاهی جای بدی است. وقتی یک نفر می‌رو خندش فوراً درباره یک نفر دیگر حرف می‌زیم که به نظرم ۵۰۰ بازی پشت سر هم برای تیم انجام داده. بدون بابی فریمینو، ما حتی در لیگ قهرمانان هم نبودیم. اگر از خیلی‌ها بپرسید چه چیزی لیورپول را خاص کرده به شما می‌گویند سبک بازی بابی فریمینو. برای ما این مهم است که بیش از ۱۱ بازیکن داریم و در این بازی ژوتا یک بازی خارق‌العاده انجام داد اما این ربطی به بابی ندارد و برای من هم دردرسی درست نمی‌کند.»

از همه این حرف‌ها گذشته، ژوتا باید در اتحاد در ترکیب اصلی قرار بگیرد چه در کنار شماره ۹ چه جای او. ژوتا در حال حاضر در اوج وقتی فرصتی پیش آمد، بی‌رحمانه از آن استفاده کردند. ژوتا اما نگاهه‌ها را به خود جلب کرد، او دو گل در نیمه اول زد و یکی در نیمه دوم. هر سه از خودباوری بازیکنی نشأت گرفت که گویا به بالاترین سطح فوتبال تعلق دارد. مایکل اوون ستاره خود لیورپول که در استودیوی بی تی اسپورت بازی را تماشا می‌کرد، گفت: «او خاص است، اگر هواداران لیورپول درباره اینکه تیمشان یک خرید تراز اول انجام داده، شک داشتند حالا دیگر این تردید از بین رفته است.»

بیشتر به تقویت سایر پست‌ها بود؟ کرکلند اضافه می‌کند:”من از این که لیورپول در این تابستان دروازه‌بان دیگری جذب نکرد، شگفت‌زده نشدم. رکورد آنها در فصل گذشته با حضور آدریان در تیم بسیار خوب بود. او نمایش‌های خوبی ارائه کرد و ثابت کرد که به اندازه کافی خوب است- علیرغم اتفاقاتی که برابر انتلتیکو و ویلا رخ داد. من می‌دانم که لیورپول امید زیادی به کلپر دارد؛ بنابراین تماشای اتفاقی که برای او رخ خواهد داد، جذاب است. چیزی بهتر از کار با الیسون و آختربرگ برای یک دروازه‌بان جوان وجود ندارد. اما باید زمان مناسب برای استفاده از یک دروازه‌بان جوان فرابرسد.

زندگی به عنوان یک دروازه‌بان به طور کامل به پاسخ به حملات بستگی دارد و این کاری است که آدریان باید در حال حاضر انجام دهد. پشت سر گذاشتن نگرانی درباره مسائل مختلف سخت است. وقتی من با دیوید سیمن در تیم ملی انگلیس بودم، عادت داشتم از او بپرسم چطور بر اشتباهات غلبه می‌کند. او گفت بهترین دروازه‌بانان توانایی پذیرش آن، عبور سریع و تمرکز مجدد را دارند.”

وانر هم معتقد است:” گاهی شیطانی که می‌شناسید از آن که نمی‌شناسید بهتر است. لیورپول واقعا چه گزینه خرید عاقلانه‌ای برای این پست در تابستان امسال داشت؟ هیچکس انتظار نداشت که الیسون دچار مصدومیت شدید دیگری شود؛ بنابراین باید برای خرید کسی تلاش می‌کرد که به صورت ثابت در تیم دیگری حضور داشت و عملکرد خوبی از خود نشان داده بود و حاضر بود از چنین شرایطی بگذرد تا عوض این تیم شود. این زیاد رخ نمی‌دهد. بهترین مثالی که در ذهن دارم وقتی است که آسمیر بگیوچ، دروازه‌بان موفق لیگ برتری، از استوک به چلسی رفت تا ذخیره تیبو کورتوا باشد.

باید به فشار و انتظاراتی که با پوشیدن پیراهن لیورپول در بی خواهد آمد و با سایر باشگاه‌ها متفاوت است نیز توجه کرد. و سبک بازی کلوپ با خط دفاعی جلو کشیده که کار را برای دروازه‌بان سخت می‌کند و باعث می‌شود که او بازی با توپ زیادی نداشته باشد. آدریان در بیشتر دیدارهای فصل گذشته عملکرد درخشانی داشت. کنار گذاشتن او کاری اشتباه بود.”

انتظار حریفان یا گل های دریافت دهد، تفاوتی بین الیسون و آدریان را نشان می‌دهد. تعداد گل‌های مورد انتظار حریف برای الیسون در فصل گذشته در هر ۹۰ دقیقه ۰.۹۸ و گل‌های دریافتی ۰.۸۱ بود. این آمار برای آدریان در فصل ۱۰،۳ است. برای حریفی آنها گل‌های کمتری نسبت به بنابراین دروازه‌بانان لیگ‌های کمتری نسبت به موقعیت‌ها دریافت کردند که نشان می‌دهد آدریان به آن فاجعه‌باری که بعضی سعی در به تصویر کشیدنش دارند نیست.

آمار این فصل از مثال‌های کوچکی است که داستان متفاوتی را روایت می‌کند که دلیل آن ۷ گلی است که آدریان برابر ویلا دریافت کرد (دیداری که گل‌های مورد انتظار ۲.۷ بود)، با این حال در این فصل فوق العاده و پر گل همین مثال کوچک برای الیسون نیز بیشتر از قبل بوده است (دریافت ۱.۳۳ گل از ۰.۸۴ گل مورد انتظار حریف). کلوپ از آدریان به عنوان “شخصیتی دوست داشتنی در رختکن” یاد می‌کند. او پس از حضور تی‌اگو از بایرن مونیخ در این تیم به او کمک کرد که با شرایط سازگار شود. شمشیر یک سابق رئال بتیس به اندازه کافی در این شرایط بود که پس از آن شب تاریک در ویلا پارک که او را به اولین دروازه‌بان لیورپول تبدیل کرد که پس از تامی لاورنس در سال ۱۹۶۳ هفت گل در یک بازی دریافت می‌کند، بتواند با انتقادات و مشکلات پیش آمده در مسیرش کنار بیاید.

او ابتدای این فصل گفته بود:” پست دروازه‌بانی خاص است. بیشترین ریسک را به همراه دارد. خط دروازه تنها چند سانتیمتر پشت شماست و شما این را می‌دانید که بیشتر اوقات اشتباهات‌تان منجر به گل برای حریف خواهد شد. می‌توانید هر لحظه قهرمان یا مغرور باشید. این فشار زیادی است بنابراین باید بدانید وقتی شرایط خوب نیست چطور با این اتفاقات کنار بیایید، به تلاش‌تان ادامه دهید و تمرکزتان را حفظ کنید تا موقعیت را بهبود ببخشید. باید بتوانید بر مشکلات غلبه کرده و به راه‌تان ادامه دهید.” آدریان شانس رستگاری را خواهد داشت. واکنش او نشان خواهد داد که آیا لیورپول از این که هزینه براری را بپردازد فاصله موجود بین دروازه‌بان شماره یک خود و جانشینش پرداخت نکرده، پشیمان خواهد شد یا خیر.

شماره ۳۰۷۹

اخبار

پرافتخار ترین تیم های تاریخ: از الاهلی تا بایرن

وقتی به «پرافتخارترین تیم‌های فوتبال» فکر می‌کنید، ناخودآگاه نام‌هایی مثل رئال مادرید، بارسلونا، منچستریونایتد، لیورپول و بایرن مونیخ در ذهن‌تان نقش می‌بندد، برای گذشته رویشی که داشته‌اند و موفقیت‌هایی که سالیان اخیر در فوتبال کسب کرده‌اند اما اگر گل دنیا را در نظر بگیریم و تعداد کل جام‌های کسب شده را ارزیابی کنیم، هیچ‌یک از این تیم‌ها بالای لیست قرار نمی‌گیرند. حدس اینکه صدرنشین این لیست کدام تیم است، آسان نیست. پرافتخارترین‌ها تا پایان سال ۲۰۲۰ را مرور خواهیم کرد.

۱۰. المپیاکوس (یونان) – ۷۷ جام
تیم پرهوادار یونانی، پرافتخارترین تیم این کشور به حساب می‌آید. این تیم که فصل ۱۹۹۹–۱۹۹۸ را یک‌چهارم نهایی لیگ قهرمانان اروپا هم بالا امده، ۴۵ مرتبه قهرمان سوپرلیگ یونان شده، در جام‌حذفی هم ۲۸ قهرمانی رکورددار هستند. المپیاکوس در فصلی که گذشت در یونان دبل کرد. در این لیست، المپیاکوس با بایرن برابر است و در رده دهم مشترک قرار می‌گیرند.

۱۰. بایرن مونیخ (آلمان) – ۷۷ جام
با ۵ قهرمانی در سال ۲۰۲۰ تحت هدایت هانس-لیک، فلیک، بایرن‌مونیخ هم به جمع ۱۰ تیم پرافتخار دنیای فوتبال رسید. باورایی‌ها در بوندس‌لیگای آلمان با ۳۰ قهرمانی رکورددار هستند. در جام‌حذفی هم با ۲۰ قهرمانی رکورد زده‌اند. ۶ مرتبه قهرمان لیگ قهرمانان اروپا شده‌اند که آخرین آنها فصل پیش بود. بایرن در همه تورنمنت‌های اروپایی و بین‌المللی جام گرفته. المپیاکوس یونان هم با ۷۷ جام در این رتبه مشترکاً قرار می‌گیرد.

۹. پورتو (پرتغال) – ۷۸ جام
دومین تیم پرافتخار در لیگ برتر پرتغال، پورتو است که ۲۹ مرتبه این جام را به افتخارآتش اضافه کرده. ازدهایبان پرتغال در جام‌حذفی این کشور هم ۱۷ جام گرفته‌اند. پورتو موفق شد ۲ مرتبه در لیگ قهرمانان اروپا به جام برسد که آخرین آنها سال ۲۰۰۴ با هدایت ژوزه مورینیو بود. این تیم قهرمان فصل گذشته لیگ برتر پرتغال هم هست.

۸. بنفیکا (پرتغال) – ۸۳ جام
عقبابا بالاتر از رقیب قدیمی پرافتخارترین تیم پرتغال هستند. بنفیکا ۳۷ مرتبه در لیگ برتر پرتغال قهرمان شده و در جام‌حذفی هم ۲۶ مرتبه به جام رسیده. آنها مثل پورتو ۲ قهرمانی در لیگ قهرمانان اروپا داشته‌اند. البته قهرمانی‌های بنفیکا حدود نیم‌قرن پیش به ویتترین افتخارآتشان اضافه شد. ۵ قهرمانی متوالی در سال‌های ۱۹۶۱ و ۱۹۶۲.

۷. رئال مادرید (اسپانیا) – ۹۲ جام
رئال‌مادرید با ۱۳ قهرمانی، پرافتخارترین تیم تاریخ لیگ قهرمانان اروپاست. آخرین قهرمانی‌های‌شان هم در این تورنمنت هت‌تریک بود که با زین‌الدین زینان کردند. در لالیگا اسپانیا هم رئال رکورددار است. آنها ۲۴ جام کسب کرده‌اند. فصل پیش، بعد از ۳ سال قهرمانی لالیگا شدند. در کوپادیلر هم ۱۹ جام گرفته‌اند که کمتر از بارسلونا است. رئال در جام جهانی باشگاه‌ها هم با ۴ قهرمانی رکورددار است.

۶. بارسلونا (اسپانیا) – ۹۴ جام
تعداد جام‌های‌شان به رقیب دیرینه نزدیک است. در لالیگا ۲۶ جام گرفته‌اند که خیلی کمتر از رئال است اما در کوپادیلری با ۳۰ جام و در سوپرجام اسپانیا با ۱۳ جام رکورددار هستند. بارسا که ۵ قهرمانی در لیگ قهرمانان اروپا دارد، در تورنمنت منحل شده جام‌درجام اروپا با ۴ قهرمانی رکورددار هستند و در سوپر جام اروپا هم ۵ مرتبه قهرمان شده‌اند که این هم رکورد است.

۵. پنیارول (اروگوئه) – ۱۰۸ جام
پنیارول دومین تیم پرافتخار در اروگوئه است. قدمت بالای فوتبال در اروگوئه باعث شده تیم‌های این کشور جام‌های زیادی داشته باشند. این تیم هم ۱۰۸ جام از پرافتخارترین‌ها در دنیاست. البته در لیگ برتر اروگوئه ۵۰ جام گرفته‌اند و رکورددار هستند. جالب است بدانید پنیارول از سال ۱۹۰۰ به بعد دیگر به دسته پایین فوتبال اروگوئه نرفته است. این تیم که ۵۰ قهرمانی در لیگ برتر اروگوئه دارد، در کوپا لیبرتادورس هم ۵ جام کسب کرده و سومین تیم پرافتخار است.

۴. سلتیک (اسکاتلند) – ۱۱۰ جام
تنها سلتیک و رقیب قدیمی‌اش رنجرز تیم‌های اروپایی هستند که بیش از ۱۰۰ جام در کلکسیون افتخارات‌شان دارند. سفیدپوش‌های محبوب گلاسکو ۵۱ جام در لیگ برتر اسکاتلند کسب کرده‌اند و از بحران رنجرز استفاده کردند تا به این تیم نزدیک‌تر شوند. ۳۶ جام هم در جام‌حذفی اسکاتلند دارند. سلتیک سال ۱۹۶۷ قهرمان لیگ قهرمانان اروپا هم شد.

۳. ناسیونال (اروگوئه) – ۱۱۴ جام
ناسیونال پرافتخارترین تیم آمریکای‌جنوبی است. آنها هم مثل پنیارول هیچ‌وقت از سال ۱۹۰۰ که آغاز به کار کرده‌اند به دسته پایین‌تر نرفته‌اند. این تیم ۴۷ جام در لیگ برتر اروگوئه دارد، سه‌رنگ‌های اروگوئه موفق شده‌اند ۳ مرتبه هم در کوپا لیبرتادورس جام بگیرند. در جام‌های معتبر از پنیارول کم دارند، ولی در تاریخ بیش از رقیب قدیمی‌هم جام کسب کرده‌اند.

۲. رنجرز (اسکاتلند) – ۱۱۵ جام
ورشکستگی و بحرانی که رنجرز در آن فرو رفت باعث شد تا چند سالی از رقابت با سلتیک دور بمانند. با این حال هنوز سلتیک به رنجرز نرسیده. رنجرز با ۵۴ جام پرافتخارترین تیم لیگ برتر اسکاتلند است اما در جام‌حذفی با ۲۳ جام پشت‌سر سلتیک هستند. تنها قهرمانی اروپایی‌شان ۵۱ جام در لیگ برتر اسکاتلند کسب کرده‌اند و از بحران رنجرز استفاده کردند تا به این تیم نزدیک‌تر شوند. ۳۶ جام هم در جام‌حذفی اسکاتلند دارند. سلتیک سال ۱۹۶۷ قهرمان لیگ قهرمانان آفریقا شده‌اند.

۱. الاهلی (مصر) – ۱۱۹ جام
رنگارنگ‌ترین کلکسیون افتخارات در فوتبال جهان متعلق به تیم الاهلی مصر است. باشگاه قرن قاره آفریقا که سال ۱۹۰۷ تأسیس شده، یعنی بیش از ۱۱۳ سال‌اش ۱۱۹ جام کسب کرده. یعنی بیش از یک جام در هر سال. در لیگ برت مصر، تورنمنتی حضور داشته‌اند رکورد زده‌اند. ۴۶ مرتبه قهرمان لیگ برتر مصر شده‌اند و ۳۶ جام‌حذفی گرفته‌اند. ۸ مرتبه قهرمان لیگ قهرمانان آفریقا شده‌اند.